

37

ΕΚΠΟΛΙΠΗ ΑΖ'

24 Απριλίου 1967

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο, θυμίσαι τί λέγαμε τήν τελευταία φορά πού συναντηθήκαμε ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πώς δέν θυμίσαι ; Πιλήσαμε γιά τά πρῶτα καφενετα τῆς παλιῆς Ἀθήνας, τό περίφημο καφενετο τοῦ Κάφτα καί τό πρῶτο κέντρο πού σερβίρανε μύρα παγωμένα μέ χιόνι, τό Πράσινο Δεντρέ στήν ἀρχή τῆς Ἱερῆς ὁδοῦ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σήμερα πρέπει νά μιλήσωμε γιά τήν Ἑραία Ἑλλάδα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πῆ μου πῆς πώς ἦτανε καφενετο ἡ Ἑραία Ἑλλάς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό ἐπισημότερο καφενετο τῆς πρωτεύουσας. Βρισκότανε στήν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Διόλου καί Ἑρμοῦ, ἐνῶ λίγο πιο πέρα, ἀκριβῶς στήν πλατεία τοῦ Δημοπρατηρίου, ὑπῆρχε τό δεύτερο ἐπίσημο καφενετο τῆς Ἀθήνας, τό καφενετον τῶν Ἀγωνιστῶν, ὅπως λεγότανε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὑπάρχει καμμιά περιγραφή κανενός ἀπό τά καφενετα αὐτά ; Ξέρομε ἄραγε πώς ἦτανε, τί ἐπιπλα εἶχανε, πώς ἦτανε διαρρυθμισμένα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Περιγραφή δέν ἔτυχε νά βρῶ πουθενά Γιάγιο, ἀλλά γιά τό καφενετο τῆς Ἑραίας Ἑλλάδος, ξέρομε καταλεπτῶς πώς ἦτανε διαρρυθμισμένο, διότι τότε στά 1840, πέρασε ἀπό τήν Ἀθήνα ἕνας γερμανός περιηγητής ὁ Κέλλενμπέργκερ ὁ ὁποῖος ἔκανε ἕνα λεπτομερέστατο σχέδιο τοῦ καφενείου αὐτοῦ. Καί θά ἐκπληγῆς βέβαια ἐν σοῦ πῶς ὅτι στά 1840, στό καφενετον " Ἡ Ἑραία Ἑλλάς " ὑπῆρχε καί μιλλιάρδο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιλλιάρδο ; "Ὁχι δέ... ἔξιναι ζωγραφισμένο μιλλιάρδο στήν εἰκόνα τοῦ Κέλλενμπέργκερ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλιστα καί καταλαμβάνει τό κέντρο τῆς σάλλας τοῦ καφενείου πού εἶναι ὀρθογώνια, φηλοτάβανη φυσικά καί ἀσβεστοχρισμένη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὑπάρχουν τραπεζάκια ; Καθίσματα ; Ψάθινα βέβαια...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι. Δέν υπάρχουν τραπέζια, όπως έννοοσμε σήμερα έμετς
τά τραπέζια τών καφενειών, μά ~~όσα~~ στο σχεδίασμα του γερμα-
νουσ έέλλεν μπέργκερ, φαίνονται τρία μακρόστενα τραπέζια και
γύρω γύρω ζύλινα σπαινια

ΓΙΑΝΝΙΩΗΣ Δηλαδή κοινά τραπέζια για πολλούς. ~~Εάν~~ Σέ κέρε τραπέζι θά καθόν-
τουσαν εξη έφτά πελάτες και ή συζήτησις θά φούντωνε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τί συζήτησις... έφουσ ένας ανώνυμος ποιητής της έποχής έκει-
νης γράφει για τό καφενετον : 'Θραία 'Ελλάς. Διάβασε νά λύης.

ΓΙΑΝΝΙΩΗΣ Για δόσε μου... ~~Εάν~~ Περισπούδαστον τώ θντι και μέ χάριτας ~~εδώ~~
τό λαμπρόν τό καφενετον ή 'Θραία ή 'Ελλάς ^{πολλές}
τό έφρόνεισ στραταρχετον έν ανανικη άρμάτων,
τό ένόμιζες ήρωσν από τρόπαια γεμάτων
και ανάμικτοι πελάται συνεζήτουν εξημένοι...
ήσαν και φουστανελλάδες ές και φραγμοφορεμένοι
κι' εζχον πέλους ή και φέσια στάς σοφές των ^{κεφαλάς}
στό λαμπρόν τό καφενετον : 'Η 'Θραία ή 'Ελλάς

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο ποιητής έμεινε ανώνυμος. Εξπανε τότε ότι τούς στίχους αυ-
τούς τούς έγραφε άργότερα βέβαια ό 'Αχιλλέυς Παράσχος, πού
ήτανε ταπεινός πελάτης αυτού του καφενειου, μά ό Παράσχος τό
διέφευδε μέ άγανάκτησι. Πάντως δέν διέφευσε τό τετράστιχο
πού εζχε άφιερώσει στό καφενετο αυτό :

'Ω 'Θραία μου 'Ελλάς
καφενετον μου τερπνόν
πόσον μου χαμογελάς
μέ καφέν έρατεινόν.

Και ^{μέ} αυτό τό επίθετον : έρατεινόσ, εζχε έντιναταστήσει την κέ-
ξι καφέ ό 'Αχιλλέυς Παράσχος. "Όταν έμπαινε στό καφενετο, έφώ-
ναζε : Τόν έρατεινόν μου... Καί κέποτε πού εζχε προσληφθει
ένας καινούργιος σερβιτόρος, φουστανελλάς βέβαια πού δέν γνώ-
ριζε τόν Παράσχο και τίς ιδιοτροπίες του και τόν πλησίασε

καί τόν ρώτησε μέ τήν ἄρβανίτικη προφορά του : Σάν τί χαλιεύει ὁ τσελεπής ; ὁ Ἀχιλλεύς Παράσχοςεῖ τόν ἄγριοποιόταξε καί τοῦ εἶπε μέ τήν βροντερή του φωνή : Ἄπό ποῦ σέ φέρανε ; Ἄπό τ' Ἄγραφα ; Τόν ἐρατεινόν μου βρέ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ποῦ νά καταλάβῃ ὁ ρουμेलιώτης φουστανελεξ τί ἐσήμαινε ἐρατεινός
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οὐσιαῖά δέν κατάλαβε, μά ἐντυπωσιάσθηκε ἀπό τήν ρεδιγιότα καί τό φηλό καπέλλο τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου καί πήγε στόν κέγιο τοῦ καφενεῖου καί εἶπε στόν ἀφεντινό του : Ἐμεῖνος ἐκεῖ ὁ φραγιολελέγμος χαλιεύει ἕνα κ ε ρ α τ ι ν ὀ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πῶς τόν εἶπε ; Φραγιολελέγμο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἔτσι τοὺς ἀποκαλοῦσανε τότε τοὺς φραγιοφορεμένους : Φραγιολελέγκους. Νά σκεφτῆς ὅτι στήν μικρή Ἀθήνα, στά πρῶτα της χρόνια, αὐτοί πού φορούσανε φράγκικα ἦτανε πολύ λιγότεροι ἀπό τοὺς φουστανελάδες καί τοὺς βρακοφόρους ἀπό τὰ νησιά. Ἄφου ἐπὶ πολλές δεκαετίες, εἰς τὰ ραφτάδικα στήν Ἀθήνα ἦτανε δύο εἶδον

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτό τό ξέρω : οἱ φραγιοράφτες / ἀπ' ἐκεῖ ἔμεινε ἡ λέξις φραγιοράφτης καί φραγιοραφτοῦ, / ὅσοι ἔραβαν εὐρωπαϊκά κοστούμια καί ὅσοι ἔραβαν φουστανελλες / πού αὐτο-ἀπεκαλοῦντο : Ἑλληνοράπται.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄς ξαναγυρίσωμε ὅμως στό καφενετο μας, στήν Ἑραία Ἑλλάδα. Αὐτό τό πρῶτο καφενετο τῆς Ἀθήνας, τό πρῶτο ἐπίσημο καφενετο τό εἶχε ἀνοίξει ἕνας ἰταλός φιλέλληνας Τζιοβάννι Σάντο ὁ ὁποῖος ὅστερα ἀπό δύο τρία χρόνια, μ' ὄλο πού τό καφενετο του ἐργαζότανε π ο λ ῦ καλὰ, ἀποκτόνησα, λένε ἀπό νευρασθένεια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πάει λοιπόν ὁ Τζιοβάννι Σάντο. Τό καφενετο του ὅμως θά ἔμεινε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅχι μόνο ἔμεινε μά ἀργότερα εἶχε μεταβληθεῖ σέ χρηματιστήριο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὅχι δέ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλιστα. Τό καφενετον Ἡ Ἑραία Ἑλλάς ἦτανε τό πρῶτο χρηματιστήριο τῆς καληῆς Ἀθήνας. Ἄς ἀποῦσωμε ὅμως πρῶτα κανένα τραγοῦδι καί συνεχίζομε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Καί γιά τραγουδι άξίζει νά θυμηθούμε τήν περίφημη καντάδα
του Νικολάου Κοκκίνου : Τό βνειρόν μου. 'Ο Πιουφεζιάδης θά
μας τό θυμίση.

ΠΤΟΥΦΕΖΙΑΔΗΣ

(Μόνο μέ πιάνο)

Τό βνειρόν μου εἶσαι σύ
μ'έσέ θέλω νά ζήσω
έπιθυμῶ στά στήθη σου
τά μάτια μου νά κλείσω.

Πέσα στήν καρδιά τήν δειλή
έχω πόνο μυστινό
σχίσε την γιά νά πιστέψης
πόσον κόρη σ'άγαπῶ.

'Α γης γωνίαν δόσε μου
τόν τάφο μου νά χτίσω
μέ σένα μόνο έπιθυμῶ
τά μάτια μου νά κλείσω.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

"Εχομε μιλήσει τόσες φορές γιά τόν Νικόλαο Κοκκίνο, τόν
άθνατο αυτόν τραγουδοῦρο, πού σχεδόν ἔχομε έξαντλήσει τό
θέμα κἄθε κριτικῆς γι'αυτόν. "Ας ἀνακεφαλαιώσουμε μέ λίγα
λόγια ὅτι ὁ Κοκκίνος, εἶναι ὁ πιό ἀντιπροσωπευτικὸς λαϊκὸς
συνθέτης τῆς μετῆς ὀλοκλήρης ἐποχῆς, μέ τόσο δυνατές ἐπιτυχίες
ὥστε νά τίς ἔχῃ χαράξει βαθειά στήν ἀνάμνησι τῶν ἀθηναίων
πού νά τίς ἐπανελαμβάνουν καί σήμερα ἐκδόμη. Καὶ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Ας ξαναγυρίσουμε λοιπόν στά παφνετα μας.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Μεέ στιγμῆ Δημήτρη. "Εχω νά σοῦ κένω κι'έγώ μιὰ ἐκπληξι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Σχετικῆ μέ τήν παληά 'Αθήνα :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

'Ασφαλῶς καί πολύ ρομαντικῆ καί νοσταλγικῆ μάλιστα. "Ελαβα
κι'έγώ ἕνα γράμμα ἀπό μιὰ παληά ἀθηναία, πού ὅπως σημειώνει
εἶναι ὀγδοημιοντούσις.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Κοριτσάκι δηλαδή...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

"Ακουσε νά ὀῆς τί γράφει : ὄλε κύριε Γιαννίδη. 'Απευδύνομαι
σέ σῆς, ὄχι γιὰτί θέλω ν'άγνοήσω τόν κύριο Γιαννουκάκη, μά

οίότι είσαστε ό μουσικός συνεργάτης της έκπομπής σας.
 'Απευθόνομαι λοιπόν σέ σεις και σεις έρωτώ : Πως ό κύριος
 Γιαννουκάκης εξέχασε έμεις, τά κοριτσόπουλα της εποχής εκείνης
 - κάποτε ήπήξαμε κι' έμετες κοριτσόπουλα - πού σέ ήλικία 14,
 15, 16 έτων στίς άδύες οίκογενειακές συγκεντρώσεις καθόμαστε
 στό πιάνο και παίζαμε γιά νά διασπιδάσωμε τούς συγγενείς και
 φίλους και γιά νά επιδείξωμε τίς ικανότητές μας ; "Αν σήμερα
 σέ κείθε άθηναϊκό σπίτι υπάρχει ραδιόφωνο, πίν ήπ, μαγνητόφω-
 νο, τρανόστορ και όλα αυτά τά σατανικά εργαλετα, τότε δέν
 ήπηρε σίτι πού νά μήν έχη πιάνο, ένα ρομαντικό και είδυλλι-
 ακό πιάνο... Καί όταν στό σπίτι ήπηρε συγκέντρωση οίκογε-
 νειακή ή φιλική βεγγέρα, έκαλετο ή ντεμουαζέλλα του σπιτιού
 νά επιδείξη τίς καλλιτεχνικές της τάσεις και τό ταλέντο της.
 Είμαι κι' έγώ μία άπ' αϊτές, τίς τότε ντεμουαζελλίτσες πού ήπαι-
 ζαν πιάνο. Δέν θά σεις πώ τό ύνομά μου, γιατί είμαι πολύ γνω-
 στή στην 'Αθηναϊκή κοινωνία και φοβάμαι μήπως μέ πάρουν στό
 φίλο. Προτιμώ νά χρησιμοποιήσω τό ψευδώνυμο πού είχα τότε
 στην Διάπλασι των παιδων : Β α λ ε ν τ ί ν η και σεις προ-
 τείνω, έν θέλετε, νά 'ρθω μία μέρα νά παίζω στην έκπομπή σας
 ένα άπό τά κομμάτια εκείνα, τά κομμάτια τά ρομαντικά πού παί-
 ζαμε τότε, τά μορού ντέ σαλόν, γιά νά θυμίσωμε στους άπροετās
 σας κι' αυτήν την ή πτυχή της παλαιής άθηναϊκής ζωής. Μέ πολ-
 λούς χαιρετισμούς, Βαλεντίνη. Τί λές Δημήτρη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά 'ρθη πολύ εύχαρίστως.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό ήξερα πός δέν θά είχες αντίρρηση και την ήφερα κι' ελας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Την ήφερες ; 'Η κυρία είναι ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Η κυρία. Δέν θά μιλήση γιατί φοβάται μήν άναγνωρισθη ή φωνή
 της και την κοροϊδέψουν... Περίστε μαντέμ... Τί θά μεις παί-
 ξετε ; "Α ναί ; Ρεπρός ντ' άμούρ... ένα κομμάτι πού χαλοσσε

κόσμο στήν εποχή του, έβδομηνσε χρόνια πριν...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ ΤΟ ΚΟΜΠΑΤΙ ΑΥΤΟ

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θαντάζομαι τήν σικηνή. 'Η δεσποινίς Βαλεντίνη στό πιάνο. Γύρω γύρω καθισμένοι σέ θρησκευτική σιωπή ο μπαμπάς, ή μαμά, κανένας παπούς, καμιά γιαγιά... καί πιθανότατα καί ή μεγαλύτερη της αδελφή, έρραβωνιασμένη μ'έναν άνθυπέλαρχο ο όποιος της κρατούσε τρυφερά τό χέρι. Τό κομμάτι στό πιάνο τελειώνει.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Όλοι χειροκροτούν. 'Η μαμά παραδώνει τήν νεαρή της κόρη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σαφινικά νέα εμφάνισης : Μπαίνει ή ύπηρέτρια του σπιτιού, μέ μαύρο μακρύ μακρύ φόρεμα, μέ κάτασπρη μακρυά μακρυά ποδιά, μέ μπουνέ στό κεφάλι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κρατάει ένα έσημένιο δίσκο μέ ποτήρια νερού επάνω στά όποια υπάρχουν κουταλάκια του γλυκού. Στή μέση του δίσκου, ένα βάζο του γλυκού μέ γλυκό βύσινο. "Όλοι παίρνουν. Καί ο άνθυπέλαρχος μνηστήρ ~~ο άνθυπέλαρχος~~ διαπιστώνει :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιπέρο. Πέτυχε πολύ τό βύσινό σας... 'Η μαμά στό σπίτι μας ποτέ δέν τό πετυχαίνει. Πάντα της ζαχαρώνει
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Απαντέ ή μαμά : 'Εγώ έχω τήν συνταγή της μητέρας μου που τήν είχε από τόν μάγερα του Καποδίστρια, μάλιστα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α για αυτό είναι τόσο έπιτυχημένο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ή συζήτηση για τό βύσινο γλυκό συνεχίζεται έπί μισή ώρα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας ξαναγυρίσωμε λοιπόν πάλι στά καφενετα μας Γιάγιο. Σου λεγα πριν διαιδώμε ότι τό περίφημο καφενετον " 'Η 'Θραία 'Ελλάς " μετεβλήθη κήποτε σέ χρηματιστήριο. Ξέρεις ποτε έγινε αυτό ; Στά 1873, όταν ο Σερπιέρης ίδρυσε τήν 'Εταιρεία των μεταλλείων Λαυρίου καί έβγαλε τίς μετοχές σέ δημοσία έγγραφή. Τότε έρχισαν να γίνωνται πράξεις στό καφενετο γύρω από τό μιλλιάρδο. Οι έφημερίδες της εποχής, ονομάζουν τό καφενετον : Μετοχοπρατήριο. "Όλοι οι άθηναίοι θέλανε ν' αγοράσουν Λαύρια καί πουλούσανε καί σπίτια για να πάρουν μετοχές

ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ

Όμως δίπλα στά λαύρια, στό μετοχοπρατήριο καί στόν χρημα-
 τιστηριακό όργανό μέ δηλ του τήν πεζότητα καί τήν όίσα
 του κρήματος, ή ζωή έξαιολουθοόσε νά είναι ρομαντική καί
 είδυλλιακή. Ή παντάδα έξαιολουθοόσε νά συγκινη καί οί παν-
 ταόδροι όέν έπηρεαζόντουσαν έπό τίς διακυμάνσεις των μετοχών
 του λαυρίου. Νά ένα παληό τραγουδι, μέ βρακιάρόλα του Τίμου
 Ξανθόπουλου που θά μίς πείση γι' αυτό μέ τά παθητικά της λό-
 για. 'Ο Πτουφεξιότης θά μίς τήν τραγουδήση.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΩΤΗΣ

(Μόνο μέ κλένο)

Νύχτα όλόδροση, νύχτα γεμάτη
 έπό τούς πόθους σου τούς μυστικούς
 τρέχα βαρκούλα μου στ' έμέτρητα πλάτη
 πέταξε στού κύματος τούς άφρούς.
 Πέτα βαρκούλα μου, στόν κόσμο τήσε
 του μπάτη νοίωσε κέθε όροσιά
 καί στό μυστήριο τής νύχτας σβύσε
 τίς πίκρες που 'χεις βαθειά στην καρδιά

Κά σάν χορτάσης τρελλή τήν χαρά σου
 στού θαλήρου φάρε γεύρε τήν άγναλιά
 στην δαντελλένια, θ' άπλώσης, μπροστά σου
 καί γεμάτη μύρα, άπρογιαλιά.

Ετήν βάρκα δίπλα σου σάν ταξιδεύω
 μέσ' τήν θερμή σου τήν άγναλιά
 τά πλένα λόγια σου τότε πιστεύω
 σιλάβο μ' πάνεις μέ δύο φιλιά
 Κι' όταν ή θέλασσα μίς νανουρίζει
 μέ των κυμάτων τούς στεναγμούς
 τότε ή φτωχή μου καρδιά πλημμυρίζει
 έπό τούς πόνους μου καί τούς παημούς.

Κά στ' άπρογιαλι ξανά σάν γυρνάμε
 κι' απ' τή βάρκα μόνη φεύγεις καί πής
 τήν μοναξιά μου μ' πόνο θυμάμαι
 πώς άλλοι κι' άϊμένα... όέν μ' άγαπής.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Βλεις δίκαιο Γιάνκο. 'Η 'Αθήνα τότε ήτανε ένα κρέμμα από πεζότητα και ρομαντισμό. Αλλά 'Άλλοι 'Αθηναίοι ζούσανε με τήν όψια του χρήματος και 'Άλλοι με τήν όψια της παντάσας. "Άλλως τε αυτό τό λέει κι'ό Σουρής μ'ένα του τετράστιχο :

Κι'ένω 'Άλλοι 'Αθηναίοι κ'έθε βράδυ ξενυχτάνε
τραγουδώντας στ'αεράκι πού όλόγλυκο φυσά,
'Άλλοι πάλι ξενυχτάντας, λογαριάζουν : πόσα νά 'ναι
τής χιλιάδας τά μέσα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

'Η σεβαστή μας φίλη κυρία Βαλεντίνη είναι άπόρη έδω. Θά ήθελα πολύ νά μ'εξοικειωθείς τήν προσευχή μιας παρθένου : Δά πριέρ ντ'έν βιέρζ... Περήστε κυρία Βαλεντίνη...

ΕΚΠΛΑΒΙΤΑΙ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

θαύμα. Δά πριέρ ντ'έν βιέρζ... Καί νά ξέρης Γιάνκο, ότι αυτή ή ιστορία της ντεμουαζέλλας του σιτιου πού έκαλετο νά έπιδείξη τήν δεξιοτεχνία της στο κλειδοκύμβαλον, έκράτησε σχεδόν έως τά 1920.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

'Έν τ'η μεταξύ όμως, είχε συμβεί ένα μεγάλο μουσικό γεγονός στην 'Αθήνα : Στά 1900 άκριβως έδρύθηκε ή 'Αθηναϊκή Πανδολινάτα από τόν Νικόλαο Λάβδα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Στάσου. Θά ήθελα ν'αναβάλωμε τήν κουβέντα για τήν 'Αθηναϊκή Πανδολινάτα για νά μαζέψω περισσότερα σοιχετά. Διότι κι'έγώ ξέρω καλά ότι τήν 'Αθηναϊκή Πανδολινάτα τήν έδρυσε ό μουσικός και συνθέτης πολλών έξιολόγων τραγουδιών Νικόλαος Λάβδας, όμως υπάρχει και μία αντίρρηση.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

τί αντίρρησης :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Σέ μία ιστορία της 'Ελληνικής Μουσικής γραμμένη από έναν θάλα έπτανήσιο συγγραφέα, δέν θυμάμαι από τήν τήν στιγμή τό ένομα του, αναφέρεται ότι ό Διονύσιος Δουράγινας έδρυσε τήν 'Αθηναϊκή Πανδολινάτα και κατόπιν τήν παρέλαβε ό Λάβδας, στίς μέ-

ρες του οποίου, είδε μεγάλες δόξες ή 'Αθηναϊκή Μανδολινάτα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ασφαλώς, αφού είναι τό πρώτο καλλιτεχνικό συγκρότημα, πρώτο ήπ' όλα κι ήπ'τά θεατρικά ήπόμη, που έταξίδεψε στο έξωτερικό και έδωσε συναυλίες στο Κάϊρο, στην 'Οδησό και στο Λονδενον.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και λησμονεΐς τό κυριώτερο : Στά 1910, ή άθηναϊκή Μανδολινάτα μέ μαέστρο τόν Νικόλαο Λάβδα, λαμβάνει μέρος σέ διεθνή διαγωνισμό όρχηστρών στην Κρεμόνα της 'Ιταλίας και μεταξύ τριάντα έπτά όρχηστρών, έρχεται πρώτη, μέ πρώτο βραβεΐο... ή άθηναϊκή Μανδολινάτα μέ τήν χορωδία της.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αυτό όμολογώ ότι δέν τό είχα ήπ' ήφιν μου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γι' αυτό σου λέω νά τό συζητήσωμε μία έλλη φορά μέ περισσότερα στοιχεΐα. Γιά τήν έρα, ένα τραγούδι ήπόμη επιβάλλεται νά ποΐμε.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Σήμερα τό ρίξαμε πολύ στις ρομάντζες και στις λεμβωδίες. Θα σου έκανε κέφι κανένα λαϊκό άθηναΐκιο :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί όχι :

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Λοιπόν ό Ντ. υφεβιόδης θα μΐς πΐ τό " Σ' άγάπησα μικροϋλα μου"

ΠΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ (Μόνο μέ πιάνο) Σ' άγάπησα μικροϋλα μου
γιά τά γλυκά σου μάτια
πού σκίζουνε πολλές καρδιές
τίς κάνουνε νομμάτια.
"Έτσι και τήν καρδοϋλα μου
τήν πλήγωσες μικρή μου
κι' όταν έσύ δέν μ' άγαπΐς
θα χάσω τήν ζωή μου...

Γιά μιά ματιά σου φλογερή - γιά ένα γλυκό φιλάκι
τόν κόσμον όλον λησμονώ - γιά τήν γλυκειά σου άγάπη.

"Όταν πονεΐς άγάπη μου
και κλαΐς κι' άναστενάξεις
ήθελα μΐς'τά στήθη μου
νά ήσουν νά κοιτάξης.

Όταν πονεὺς καὶ σὺ θαρρεὺς
 πὼς δὲν σέ συλλογῆμαι
 ἤθελα ὅμως νὰ 'ξερεις
 πόσο γιὰ σέ λυπῆμαι...

Ρ ε φ ρ α ί ν

Γιὰ μιὰ ματιὰ σου φλογερή
 γιὰ ἓνα γλυκὸ φίλακι
 τὸν πόσιμον ὄλον λησμονῶ
 γιὰ τὴν δική σου ἀγάπη...

ΓΙΑΝΝΟΚΕΑΚΗΣ Γιὰγὼ ὅταν βρῶσπομαι μεζὺ σου, παρασύρομαι καὶ περνάει ἡ
 ὥρα χωρὶς νὰ τὸ παραλαβαίνομε... "Ἄς διακρίνομε λοιπὸν γιὰ
 τὴν ἐρχόμενη Πέμπτη, τὴν ἴδια πάλι ὥρα.